

PODPOIĆ (4) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pod- oraz poić).

[praet 3 pl subst podpoiły.] \diamond *imp 3 pl* niech podpoją (1). \diamond *part praet act* podpoiwszy (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Trochę upić kogoś, doprowadzić do lekkiego upicia; mediocriter appotum, meracius invitare, reddere
Cn [kogo (G)] (4) : Więc też tu iest ná rogu czyfite wino białe/ [...] Ná mułzkátellowy śmák/ práwe
białęgłowie/ Rychley iey podpoiwszy przydzyem ku rozmowie. RejWiz 40v; RejFig Aa4; wiodą go
[pochlebnicy pana] ná śwowolny żywot/ áby go podpoiwszy á przywiodfzy ná iákie wżeteczeństwo
rychley ná nim wyłudzili á wyszydili. RejZwierc 49; PaprPan R4v; [ono v Noego co zá bacność
byłá/ gdy łobie winem podłał. Co zá śprawká v Lotá/ gdy go corki podpoiły GilPos 102; WerReguła
106].

Formacje współrdzenne cf POIĆ.

AL